

[Finansministeren.]

af Laanekassen for Sønderjylland ydede Laan af anden Art end de, der er nævnt i § 1. Det foreslaas, at ogsaa denne Bestemmelse kommer til at gælde yderligere i 2 Aar.

Loven, som den nu har virket i de forløbne to Aar, har medført en Udgift paa op imod 6 Mill. Kr. for Statskassen. Heri er indbefattet 1,8 Mill. Kr., som Staten har maattet udbetale for at frigøre Hypoteklaanefondens Risikoudligningsfond. Det vil altsaa ikke komme til at gentage sig i de kommende to Aar. Til Gængæld vil andre Ydelser antagelig stige, saaledes at man maa regne med en Merudgift i de kommende to Aar paa ca. 5 Millioner.

Jeg gaar ud fra, at dette Forslag vil faa en let Gang gennem Tingene, og anbefaler det til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Danmarks Bank. (Regeringsforslag).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3505; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2555).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag inddrages Behandlingen af den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Danmarks Bank. (Privat Lovforslag).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2325; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 1017).

Sagerne sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Det er jo nu tredje Gang, man har dette Forslag om Danmarks Bank til første Behandling i dette høje Ting, og der er kun to Aar tilbage, inden den gældende Oktroj vedrørende Nationalbanken udløber. Naar man tager Hensyn til Sagens Vigtighed — thi det er jo Grundlaget for hele Landets Pengepolitik, her er Tale om —, maa det siges at være paa høje Tid at komme til en Ordning. At lade hele dette Spørgsmaal flyde til selve Oktrojens sidste Time kan dog næppe ønskes af ansvarlige Mænd og ansvarlige Partier.

Jeg tænker i saa Henseende ikke saa meget paa Indehaverne af Nationalbanken — skønt der jo ogsaa dér er Tale om Samfundsborgere —, som jeg tænker paa alle de interesserede Erhverv og paa Pengeinstitutionerne her i Landet og først og fremmest paa hele Samfundets Interesser.

Forslaget, saaledes som det er forelagt af den højtærede Handelsminister, er jo i væsentlig Overensstemmelse med de tidligere behandlede Forslag, og dette er ganske naturligt. Det foreliggende Forslag var, kan man sige, Nr. 2 under Valgkampen: Forslag Nr. 1 under Valgkampen var Valutaloven, men saaledes som hele Valgkampen formede sig, var der vel næppe en eneste af Regeringspartiernes Kandidater, der ikke skarpt fremhævede Nødvendigheden af en Ordning af Nationalbanken, saaledes som den tidligere var foreslaaet af Regeringen, og som den nu igen er foreslaaet af Handelsministeren. Vi kender nu alle sammen Valgets Resultat, at Vælgerne klart og tydeligt med overvældende Talstyrke tilkendegav, at de ønskede det foreliggende Forslag vedtaget, og jeg maa jo da ogsaa tro, at Oppositionspartierne vil tage Hensyn til denne Vælgertilkendegivelse, da den var saa tydelig, som Tilfældet er. Saa meget mere som der jo ikke er rejst nogen principiel Indvending imod det foreliggende Forslag, hverken fra Venstre eller fra Konservative; tværtimod finder jeg Anledning til at bemærke, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo oprindeligt i 1933—34 gav Forslaget sin principielle Tilslutning. Principielle Indvendinger er kun rejst af de smaa Partier i dette høje Ting, specielt af Retsstatspartiet, et Parti, som er gaet tilbage ved det sidste Valg, og den Tilslutning, de har, er kun minimal, naar man tager det samlede Vælgertal i Betragtning.

Ved Lovforslagets første Behandling i 1933—34 har jeg meget udførligt omtalt de enkelte Bestemmelser i Forslaget — jeg henviser i saa Henseende til Folketingstidende Sp. 4401 —, og i Dag finder jeg kun Anledning til at fremhæve, at Forslaget, som det foreligger, efter min Mening betyder et forstandigt Kompromis i Spørgsmaalet om Landets Seddelbank indtil Aaret 1948. Indtil 1948 bliver Danmarks Bank en selvstændig Institution, selv om Staten maa indskyde en Grundfond paa 50 Mill. Kr., og selv om Staten naturligvis faar Indflydelse paa og Kontrol med Bankens Ledelse, ligesom Staten naturligvis beholder det Overskud, Banken maatte indtjene. Paa den anden Side bevares Bankens nuværende Repræsentant-